

8. Міщенко С.П. *Напрями забезпечення економічної безпеки залізничного транспорту* / С.П. Міщенко / *Вісник економіки транспорту та промисловості*. -2011. - № 34. - С. 206-209.
 9. Тимофєєва Т. О. *Розробка механізму щодо забезпечення економічної безпеки залізничного транспорту : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд.екон. наук : спец. 08.00.03 "Економіка та упр. нац. госпвом"* / Тимофєєва Тетяна Омелянівна ; Укр. держ. акад. залізн. трансп. — X., 2009. — 20 с.
 10. Mei F. D. *Research on Enterprise Security Management Mode Based on Animation Technology* / F. D.Mei, J. J. Hou, Z. H. Mei // *Applied Mechanics and Materials*. — 2013. — Vol. 307. — P. 482—487.
-

Кінаш-Койляк Галина Зеновіївна, магістрантка,
Гнідан Руслан Миколайович, к.ю.н.,
доцент кафедри обліку та фінансів,

ДО ПИТАННЯ ПРАВОВОЇ ПРИРОДИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В КОНТЕКСТІ СУЧАСНИХ РЕАЛІЙ

Добре функціонує публічне управління є передумовою для прозорого та ефективного демократичного управління. В якості основи функціонування держави публічне управління визначає здатність уряду надавати державні послуги та сприяти підвищенню конкурентоспроможності та зростання країни. До того ж, цей інститут також відіграє фундаментальну роль у процесі європейської інтеграції України, надаючи можливість здійснювати найважливіші реформи та організовувати ефективний діалог з Європейським Союзом.

Досягнення необхідного рівня публічного управління вимагає реформ у багатьох сферах політики та управління. Заплановані та впроваджені на фрагментарній та спеціальній основі, реформи можуть не трансформувати систему публічного управління та загальне функціонування державного управління.

Реформа публічного управління є однією з найважливіших областей політичної реформи в кожній країні, оскільки, вона забезпечує основу для реалізації інших видів політики. Тим не менше, вона однаково важлива для країн-членів Європейського Союзу, країн-кандидатів та потенційних кандидатів, оскільки вона дозволяє створити систему, яка забезпечує надійну основу для впровадження *acquis communautaire* ЄС.

На сьогоднішній день в науці триває дискусія з приводу співвідношення термінів “публічне управління” та “публічне врядування”. В переважній більшості, публічне управління тлумачиться як більш ширше поняття, в той же час адміністрування є більш вузьким:

- 1) професійна діяльність державних службовців, яка охоплює всі види діяльності, спрямована на реалізацію рішень уряду;
- 2) вивчення, розробка та впровадження напрямів державної політики;
- 3) система державного управління, яка представлена адміністративними інститутами в рамках прийнятої ієрархії влади

- 4) “врядування–адміністрування–менеджмент”, де врядування відповідає за ідеологічно-демократичну спрямованість, адміністрування – за інституційну організацію, а менеджмент – за методологічну основу формування та реалізації стратегій, політик і програм та досягнення конкретного соціально визначеного результату в публічному управлінні (рис. 1) [1-4].

Рис. 1. Механізм публічного адміністрування

На думку Ю.П. Сурміна, “процес формування публічного управління, що відповідає викликам сучасності, є складним завданням, що постає перед усім суспільством та вимагає визначення методології як системи знань про метод, під яким зазвичай розуміється сукупність практичних або розумових прийомів, кроків та інструкцій, дотримання яких забезпечує досягнення бажаних результатів і виступає основою діяльності. Вона об’єднує компетентності, знання принципів, підходів, методів та інструментів діяльності [5].

Основні підходи до розуміння поняття “публічне адміністрування” зображено на рис. 2.

Таким чином, концептуальна схема механізму публічного управління має містити всі елементи, а безпосередньо механізм має враховувати вплив чинників зовнішнього (глобалізаційний, національний, регіональний впливи) та внутрішнього (етапи становлення державного управління та публічного адміністрування) середовища й базуватися на принципах солідаризації громадянського суспільства.

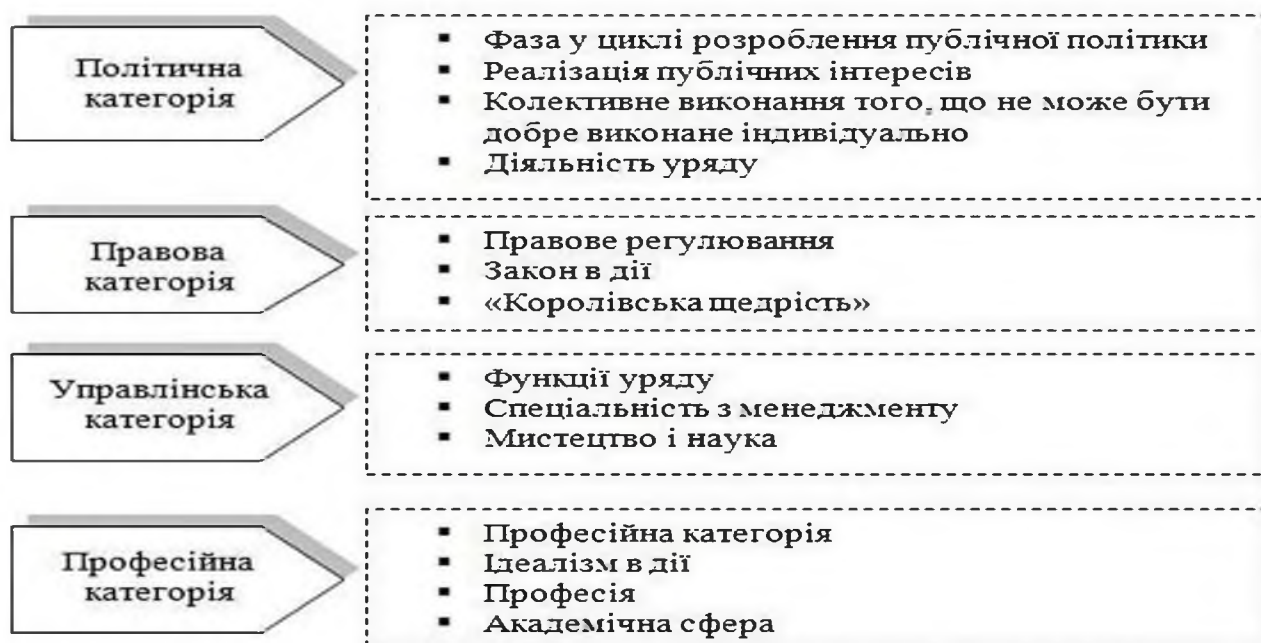

Рис. 2 Визначення поняття “публічне адміністрування”

Примітка: складено автором за [5].

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Оболенський О. Ю. Розвиток суспільства та публічне управління. Вісник Національної академії державного управління при Президентові України. 2013. № 3. С. 27-33.
2. Желюк Т. Л. Публічне управління: сучасні реалії та перспективи для України. Публічне управління та регіональна політика в країнах Центральної і Східної Європи: збірник матеріалів доповідей за матеріалами Науково-практичної конференції з міжнародною участю (Тернопіль, 22 жовт. 2012 р.). Тернопіль: ТНЕУ, 2012. 202 с.
3. Шаров Ю. Європейські стандарти публічного управління: проекція на муніципальний рівень. URL: www.dridu.dp.ua (дата звернення: 27.04.2019).
4. Латинін М. А. Аграрний сектор економіки України: механізм державного регулювання: монографія. Харків вид-во ХарРІНАДУ «Магістр», 2006. 320 с.
5. Сурмін Ю. П. Методологічні аспекти реформування державного управління в Україні URL: <http://www.academy.gov.ua/ej/ej11/txts/10syrdnu.pdf> (дата звернення: 28.04.2019).

Петришак Павло Васильович, студент 3 курсу,
Дмитришин Марта Василівна, к.е.н., доцент,
доцент кафедри обліку та фінансів

«ЄВРОБЛЯХИ». ПЕРЕДУМОВИ. ПЕРСПЕКТИВИ

За останні кілька років в Україні автомобілі на іноземних номерах стали масштабною проблемою. Протягом цього часу число таких автомобілів тільки збільшувалось, і відповідно збільшувались потенційно-можливі доходи до державного бюджету України.

«Євробляха» – назва вживаних легкових автомобілів з іноземною реєстрацією, ввезених до України без сплати мита та подальшої перереєстрації [1]. Масовим явищем це стало через низку таких причин: